

Sygn. akt: I C 554/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2022 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym: Przewodniczący sędzia Juliusz Ciejek

Protokolant: sekr. sądowy Anna Kosowska

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2022 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.**

przeciwko **H. R. i A. R.**

o zapłatę

I. zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz powoda (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 195.696 zł 24 gr (sto dziewięćdziesiąt pięć tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt sześć złotych dwadzieścia cztery grosze) z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, obliczonych od kwoty 175.535 zł 37 gr (sto siedemdziesiąt pięć tysięcy pięćset trzydzieści pięć złotych trzydzieści siedem groszy) od dnia 24 maja 2021 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanych na rzecz powoda (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 15.202 zł (piętnaście tysięcy dwieście dwa) zł odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty w tym kwotę 5.417 (pięć tysięcy czterysta siedemnaście) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 554/21

UZASADNIENIE

W dniu 7 stycznia 2021 r. powód (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko A. R. i H. R., w którym żądał zasądzenia od nich kwoty 187.940 zł 12 gr zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, kosztami sądowymi i kosztami zastępstwa procesowego.

Uzasadniając swoje żądanie, wskazał, że strony w dniu 6 września 2017 r. zawarły umowę kredytu gotówkowego, którego pozwani nie spłacili. W wyniku tego w dniu 13 lipca 2020 r. wypowiedziano im tę umowę. Powód wezwał pozwanych do dobrowolnej zapłaty należności, jednakże bezskutecznie (k. 92-97).

Nakazem zapłaty z dnia 18 stycznia 2021 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w L. uwzględnił w całości roszczenie powoda (k.98).

Pozwani A. R. i H. R. złożyli sprzeciw od nakazu zapłaty i wnieśli o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na ich rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych, ewentualnie o zawieszenie postępowania.

Pozwani nie kwestionowali tego, że zawarli z powodem umowę kredytową, z której ten wywodzi swoje roszczenie. Uczynili to celem pozyskania znacznych środków finansowych na inwestycję, za którą odpowiedzialna była J. W. (1) – pośrednik finansowy, jak się okazało twórczyni piramidy finansowej. Ostatecznie inwestycja zakończyła się niepowodzeniem. Pozwani wskazali, że J. W. (1) przedstawiono zarzut oszustwa na szkodę wielu osób w postaci doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, w tym pozwanej. Postępowanie karne w tej sprawie toczy się przed Sądem Okręgowym w S. w sprawie(...). J. W. (1) przyznała się do zarzucanego jej czynu. Z tych względów pozwani wniesli o zawieszenie postępowania w niniejszej sprawie do czasu zakończenia sprawy karnej. W toku śledztwa ustalono, że wspólnie i w porozumieniu z oskarżoną działali pracownicy banków udzielających kredytów. Podnieśli też, że bank nie wykazał skuteczności wypowiedzenia umowy, nie sprawdził zdolności kredytowej pozwanych przed udzieleniem kredytu, umowa zawiera klauzule abuzywne, a bank nie wykazał wysokości dochodzonej kwoty (k. 101-112).

W rezultacie Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 25 lutego 2021 r. stwierdził, wobec skutecznego wniesieni sprzeciwu, utratę mocy nakazu zapłaty i umorzył postępowanie (k. 174).

Pozwem wniesionym w dniu 25 maja 2021 r. powód wniósł o zasądzenie od pozwanych solidarnie kwoty 195.696 zł 24 gr z odsetkami maksymalnymi za opóźnienie od kwoty 175.535 zł 37 gr od dnia 24 maja 2021 r. do dnia zapłaty i kosztów procesu według norm przepisanych z przyczyn jak wyżej (k. 4-8).

W odpowiedzi na pozew pozwani wniesli o oddalenie powództwa w całości jako bezzasadnego i zasądzenie na ich rzecz od powoda kosztów procesu według norm przepisanych, podnosząc te same okoliczności co w sprzeciwie. (k. 186-190).

Pismem z dnia 17 sierpnia 2021 r. Horyzont Niestandardyzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty oświadczył, że wstępuje do sprawy w miejsce dotychczasowego powoda trybie art. 192 pkt 3 k.p.c., albowiem nabył tę wierzytelność w dniu 7 lipca 2021 r. (k. 217-218).

Pełnomocnik pozwanych w piśmie z dnia 4 października 2021 r. oświadczył, że pozwani nie wyrażają zgody na wstąpienie do sprawy przez (...) w miejsce powoda (k. 109)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana A. R. jest z zawodu nauczycielką. W 2017 r. pracowała jako nauczycielka biologii w Zespole Szkół Ogólnokształcących nr (...) w O., gdzie zarabiała 1.978,06 zł i w Zespole Szkół Ogólnokształcących nr (...) w O., gdzie zarabiała miesięcznie 3.244,17 zł miesięcznie. Jej mąż pozwany H. R. jest z zawodu technikiem mechanikiem. Pracował wówczas jako kierowca-zaopatrzeniowiec w Spółce z o.o. (...), zarabiając miesięcznie 1.594,29 zł miesięcznie.

Członek rodziny polecił im J. W. (1), które była pośrednikiem kredytowym. Ta zaproponowała im udział w inwestycji polegającej na wzięciu kredytu w szeregu banków, przekazanie firmie pieniędzy, które ta miała z zyskiem zainwestować. Obiecała im premie kwartalne oferując zarobienie około 40 %. Zobowiązała się załatwić im kredyty. Po kilku tygodniach zadzwoniła do pozwanych i kazała przyjechać do S., celem zawarcia umów kredytowych. W rezultacie pozwani podpisali umowy w trzech bankach: w R. na kwotę 48.000 zł, w A. Banku na kwotę 140.000 zł i E. na 109.000 zł. Umowy podpisali jednego dnia, a otrzymane pieniądze przekazali dla pracownika J. L., który oprowadzał ich po bankach. Z polecenia J. W. (1) pozwani założyli konto w (...) Agricole z przeznaczeniem na przelanie przyszłych kredytów. W ramach podobnych operacji powodowie wzięli w sumie 8 kredytów. W (...)P. wzięli w dniu 7 września 2017 r. wzięli kredyt w kwocie 54.000 zł. W dniu 8 września 2017 r. w S. podpisali w firmie pośredniczącej M. w S. dwie umowy kredytowe w kwocie 150.000 zł w G. Banku i 43.000 zł w mBanku. Podpisali też szereg umów kredytowych in blanco, które pozostawili w J. W. (1), złożyli jej też szereg dokumentów - w tym zaświadczeń o zarobkach celem przedłożenia ich w bankach i u pośredników z przeznaczeniem na zawarcie umów kredytowych w ich imieniu.

W dniu 8 września 2017 r. (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawarł z pozwanymi umowa kredytu nr (...). Na mocy tej umowy bank udzielił pozwanym kredytu w wysokości 199.999,32 zł. Na kwotę tę składała się kwota kredytu - 127.130 zł, kwota 53.799,82 zł z przeznaczeniem na zapłatę kosztów związanych z udzieleniem prowizji i kwota

19.069,50 zł z przeznaczeniem na wynagrodzenia pośrednika. Spłata miała nastąpić w okresie od 25 października 2017 r. do 25 września 2029 r. równych, miesięcznych ratach kapitałowo-odsetkowych po 2.388,31 zł każda, płatnych nie później niż do 25 dnia każdego miesiąca. W pkt 6 ust. 2 pkt 1 umowy strony ustaliły, że bank może wypowiedzieć umowę w przypadku niedotrzymania przez klienta warunków określonych w umowie w szczególności braku spłaty kwoty kredytu. Termin wypowiedzenia umowy wynosi 30 dni. Strony ustaliły, że w przypadku wypowiedzenia klient jest obowiązany do spłaty całości zadłużenia wraz z odsetkami i prowizjami najpóźniej do ostatniego dnia okresu wypowiedzenia liczonego od dnia doręczenia wypowiedzenia (pkt 6 umowy). W imieniu banku umowę podpisał pracownik pośrednika kredytowego Spółki z o.o. (...) w W. K. T., a podpisy poświadczył J. W. (2) jako Agent. Załącznikiem do umowy kredytu była dyspozycja jego wypłaty popisana przez pozwanych. Pieniądze z tej umowy wpłynęły na konto pozwanych założone w banku (...). Pozwani pobrali je i w całości przekazali J. W. (1).

(dowód: umowa k. 15-24, dyspozycja k. 25, zeznania pozwanych k. 318)

W dniu 14 września 2017 r. w O. pozwani podpisali umowę kredytu w D. Banku na kwotę 110.000 zł. Pieniądze z kredytów zawartych w sumie w trzech bankach przelano na rachunek powodów w (...) Agricole. Na skutek sygnalizacji pracownika tego banku zostały im zatrzymane na rachunku we wrześniu 2017 r. decyzją Prokuratury. Pozwanych oskarżono o wyłudzenie kredytu i skazano na karę grzywny w po 15.000 zł. Pozwani zobowiązali się zwrócić pieniądze do banku. J. W. (1) opłaciła adwokata pozwanych i zagroziła im, że w przypadku ujawnienia jej roli w przedsięwzięciu zaprzestanie spłacania ich kredytów. Z tej przyczyny pozwani zataili jej rolę w mechanizmie wyłudzenia kredytów. Pozwani po zakończeniu postępowania karnego otrzymali zwrot zajętych w banku sum kredytowych i z nich kontynuowali spłatę kredytów.

(dowód: zeznania pozwanych w charakterze strony k. 317-318)

Pozostałe otrzymane środki pieniężne, podobnie jak te uzyskane na podstawie umowy zawartej z powodem, pozwani przekazali J. W. (1), która miała zainwestować i zawarła z pozwanymi umowę o przejęciu jej długu wobec banku, który to zobowiązała się spłacić. Bank nie podpisał umowy w tym zakresie.

J. W. (1) przez kilka miesięcy po zawarciu przez pozwanych umowy pożyczki regulowała raty pieniężne i taki stan rzeczy trwał do marca 2019 r., kiedy ww. przyznała się do oszustwa na szkodę pozwanych i została tymczasowo aresztowana. Wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z dnia 2 kwietnia 2021 r. J. W. (1) została skazana na karę 9 lat pozbawienia wolności.

(dowód: zeznania pozwanych w charakterze strony k. 318, zestawienie operacji k. 52-76, zawiadomienie k. 115, akt oskarżenia k. 116-119, wyrok k. 193-195, umowa k.213-214)

Pismem z dnia 12 maja 2020 r. bank poinformował pozwanych o zaległości w spłacie kredytu, która wynosiła 2.212,47 zł i wezwał ich do uiszczenia tej kwoty w terminie 14 dni od daty otrzymania pismem. Jednocześnie poinformował pozwanych, że mogą oni wystąpić o przeprowadzenie restrukturyzacji zadłużenia. Pozwani otrzymali wezwanie 19 maja 2020 r.

(dowód: pisma k.78, 80, dowody doręczenia k. 82-85)

Pismem z dnia 14 lipca 2020 r. Bank wypowiedział pozwanym umowę kredytu i wezwał do zapłaty całej kwoty pozostałej do spłaty. Na dzień wypowiedzenia jej zadłużenie wynosiło 179.062 zł 88 gr. Pozwani otrzymali wypowiedzenie w dniu 20 lipca 2020 r.

(dowód: wypowiedzenia k. 86-89, dowody doręczenia k. 90-913).

W dniu 24 maja 2021 r. bank wystawił wyciąg z ksiąg bankowych wskazując, że na dzień 23 maja 2021 r. figuruje wymagalne zadłużenie w kwocie 195.696,24 zł na które składa się:

- 175.535 zł 37 gr tytułem niespłaconego kapitału,

- 5.745zł 22 gr tytułem niespłaconych odsetek umownych naliczonych od 27 kwietnia 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r.,
-14.415 zł 65 gr tytułem niespłaconych odsetek za zwłokę od dnia 25 kwietnia 2019 do dnia 23 maja 2021 r.

(dowód: wyciąg k. 77)

Umową ramową przelewu wierzytelności z dnia 7 lipca 2021 r. (...) Bank S. A. w W. zbył na rzecz Horyzont Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego wierzytelność dochodzoną niniejszym pozwem od pozwanych.

(dowód: umowa o przelew wierzytelności z załącznikami k. 229-290)

Sąd zważył, co następuje:

W świetle przedstawionych przez powoda dokumentów należało uznać za dostatecznie dowiedzione, że strony łączyła zawarta w dniu 8 września 2017 r. umowa kredytu, z której powód wywodził swoje roszczenie. Zarówno fakt zawarcia umowy, jak i wypłacenia pozwanym środków pieniężnych tytułem udzielonej pożyczki, nie został skutecznie podważony.

Obowiązek zwrotu kredytu wynika z art. 69 § 1 prawa bankowego zgodnie z którym bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

W sytuacji, gdy kredytobiorca nie dotrzymuje warunków i postanowień umowy, bank ma prawo skorzystać ze swoich uprawnień wynikających z treści tej umowy, w celu wyegzekwowania zwrotu swoich należności. W takim wypadku, zgodnie z § 11 ust. 2 pkt 1 umowy powód miał prawo wypowiedzieć umowę. Termin wypowiedzenia umowy wynosił 30 dni począwszy od dnia następnego po dniu odebrania przez kredytobiorcę przesyłki poleconej zawierającej wypowiedzenie, nadanej za zwrotnym potwierdzeniem odbioru.

Z dokumentacji przedłożonej przez powoda w postaci ksiąg bankowych oraz wezwania do zapłaty wynika, że pozwani nie dotrzymali warunków umowy. Na dzień 12 maja 2020 r. zaległość w spłacie rat wynosiła 2.212,47 zł, a bank skutecznie wezwał pozwanych do uiszczenia brakującej kwoty. Powód wyznaczył im termin 14 dni na uiszczenie zaległości. Po jego bezskutecznym upływie w dniu 14 lipca 2020 r. wypowiedział umowę kredytu, gdy kwota zaległości wynosiła już 8.722,59 zł, a więc przeszło trzykrotność miesięcznej raty. Wypowiedzenie, wbrew twierdzeniom pozwanych, było jednoznaczne i solenne. Zostało pozwanym doręczone i pokwitowane. Wynika to też jednoznacznie z dołączonego do akt pokwitowania odbioru.

Sąd uznał dokonane przez bank wypowiedzenie za w pełni skuteczne. Wskazać należy, że powód przez wypowiedzeniem umowy wezwał pozwanych do uregulowania zaległych rat wskazując możliwość wystąpienia o restrukturyzację zobowiązania. Dopiero po bezskutecznym upływie określonego terminu powód wypowiedział umowę, jednocześnie wzywając do zapłaty całej należności wynikającej z umowy pożyczki. Treść pisma powoda zawierającego wypowiedzenie i wezwanie do zapłaty nie budzi wątpliwości. Powód wyraźnie zawarł oświadczenie o wypowiedzeniu umowy, przyczynie wypowiedzenia, wysokości wymagalnego zadłużenia oraz skutkach upływu terminu wypowiedzenia.

W świetle powyższych okoliczności w ocenie Sądu powód nie uchybił obowiązkowi wynikającym z umowy pożyczki w zakresie procedury wypowiedzenia umowy oraz wezwania pozwanych do zapłaty, tym samym wymagalność jego roszczenia nie budzi wątpliwości.

Odnosząc się do wniosku pozwanych o zawieszenie postępowania z uwagi na toczące się postępowanie karne przed Prokuraturą Okręgową w Suwałkach w ocenie Sądu Okręgowego brak było ku temu podstaw.

Wynik postępowania karnego pozostaje bez wpływu na okoliczności niniejszej sprawy. Pozwani w toku niniejszego postępowania próbowali wykazać, że to na skutek wprowadzenia ich w błąd przez J. W. (1) zawarli umowę kredytu z powodem. J. W. (1), jako pośrednik kredytowy miała przygotować pozwany wnioski kredytowe i że składając jej podpisane in blanco dokumenty i wnioski nie mieli w istocie świadomości zaciąganego zobowiązania. Środki te pozwani przeznaczali na inwestycje, z której zysk wynieść miał 40 %, a wszystkie kredyty miały do tego czasu zostać spłacone. Nie kwestionując wiarygodności twierdzeń pozwanych odnośnie ich współpracy z J. W. (1), wskazać należy, że Sąd nie dopatrywał się w zachowaniu pozwanych okoliczności przemawiających za uznaniem, że dokonane przez nich czynności prawne mogą być obarczone wadą oświadczenia woli w postaci błędu. Pozwani w pełni świadomie zawierali z bankami szereg umów kredytowych. Upoważnili J. W. (1) do występowania w jej imieniu w tym przedmiocie, podpisując jej wszystkie możliwe dokumenty. Licząc na znaczne zyski z inwestycji, której pomysłodawczynią była J. W. (1). Pozwani z uwagi na swoje wykształcenie musieli mieć świadomość dokonywanych czynności, a zatem trudno przyjąć, by nie mieli pełnego rozeznania w podejmowanych przez siebie czynnościach i ich skutkach. Pozwani nie wykazali w toku niniejszego postępowania, by w czasie składania wniosku o pożyczkę ich stan zdrowia uniemożliwiał racjonalne podejmowanie decyzji, bądź też by znaleźli się w sytuacji, w której z powodu wyjątkowych okoliczności musieli pozyskać nagle znaczne środki finansowe. Z zeznań pozwanych złożonych w niniejszej sprawie wynika, że motywacją ich działań była chęć pozyskania szybkiego i łatwego zysku poprzez zainwestowanie znacznej sumy pieniędzy w przedsięwzięcie, za które odpowiedzialna była J. W. (1). Nie sposób nie zauważyć, że działanie pozwanych stanowi przejaw braku należytej staranności, którą winni wykazać się przy zawieraniu umowy z praktycznie obcą jej osobą. Pozwani, jako osoby już z pewnym doświadczeniem życiowym, winni byli przewidzieć następstwa swojego zachowania. Zapewnienie, nawet przez osobę podającą się za pośrednika finansowego, uzyskania zysku z inwestycji w wymiarze 40 % po upływie bliżej niesprecyzowanego czasu powinno wzbudzić u nich obawę, czy aby na pewno taka inwestycja jest bezpieczna i nie będzie skutkować utratą przez nich zdolności spłaty bieżących zobowiązań. Niezależnie od pobudek, jakie kierowały J. W. (1), co będzie przedmiotem oceny w toku postępowania karnego, pozwani winni mieć świadomość ewentualnego niepowodzenia przedsięwzięcia, w które zainwestowali znaczne sumy pieniędzy i konsekwencji takiego stanu rzeczy, w szczególności obowiązku spłaty zaciągniętych zobowiązań względem banków.

W tej sytuacji nie sposób przyjąć, że pozwani pozostawali w błędzie co do czynności prawnej w postaci zawarcia umowy kredytu. Istotne jest również to, że pozwani na żadnym etapie nie złożyli oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli w terminie przewidzianym w art. 88 k.c. Ponadto pozwani nie wykazali, by w dacie zawarcia umowy byli w stanie wyłączającym świadome albo swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli, czy też by zachodziła inna wada oświadczenia woli po ich stronie.

Odnosząc się do podnoszonej przez pozwanych sugestii, jakoby w proceder oszustwa zamieszani byli pracownicy banku, który udzielił kredytu, to wskazać należy, że nie znajduje ona potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym. Na okoliczność tę pozwani nie przedstawili jednakże jakiegokolwiek dowodu w postaci kserokopii z akt sprawy karnej. Jak Sądowi wiadomo z urzędu, jak dotąd w tamtym postępowaniu nie postawiono żadnemu z pracowników banku dotąd jakiegokolwiek zarzutu. Pozwani, którzy uzyskali w postępowaniu karnym status pokrzywdzonych mogą sami uzyskać wiedzę o jego stanie. Brak jest zatem podstaw do przyjęcia, by podejrzewać pracowników powoda, którzy zawarli z pozwany umowę kredytu, o działanie na ich szkodę w sytuacji, gdy nie ma na tę okoliczność dowodów. Nadto wskazać należy, że to pozwani sami wystąpili z wnioskiem o kredyt do banku i złożyli stosowne dokumenty za pośrednictwem J. W. (1) i jej współpracowników. Nie wykazano, że uczynili to za namową osoby będącej pracownikiem banku. Po uzyskaniu wiadomości, że na ich rachunek wpłynęły środki z tytułu kredytu z N. Banku, nie zakwestionowali tego. Pieniądze wypłacili i dostarczyli J. W. (1).

Z powyższych względów w ocenie Sądu ustalenia poczynione w postępowaniu karnym w sprawie prowadzonej przeciwko J. W. (1) i jej współpracownikom, którzy nie byli pracownikami banku, pozostają bez wpływu na wynik

niniejszego postępowania, a w świetle braku dowodów na przedstawienie zarzutu współsprawstwa pracownikom powoda brak było podstaw do zawieszenia niniejszego postępowania.

Z powyższych względów oddalono wnioski dowodowe pozwanych o przesłuchanie wnioskowanych świadków. Nie byli oni pracownikami banku. Sąd podziela tu stanowisko pozwanych, że zostali oni przez J. W. i jej współpracowników oszukani, ale nie ma to wpływu na zakres ich odpowiedzialności z tytułu zaciągniętego w banku kredytu.

Powód nie zlekceważył weryfikacji zdolności kredytowej pozwanych, czego dowodzą załączone do akt sprawy dokumenty w postaci umowy o kredyt oraz ich własnych oświadczeń o stanie majątkowym. To pozwani świadomie wykorzystali sposobność do uzyskania kilku kredytów jednocześnie w ciągu bardzo krótkiego okresu poprzez wykorzystanie okoliczności, że dane o zawarciu umowy o kredyt nie będą od razu widoczne w systemie informacyjnym banków. Pozwani próbują przerzucić na powoda odpowiedzialność za udzielenie kredytu, pomijając zupełnie fakt, że sami wystąpił jednocześnie do kilku instytucji w celu uzyskania środków pieniężnych. Co, więcej, jak to przyznali, za namową J. W., zataili w postępowaniu karnym sprawstwo kierownicze J. W. (1), w trosce o obiecaną przez nią spłatę ich zobowiązań. Już wówczas przecież musieli sobie zdawać sprawę z przestępczego charakteru tych operacji i ich rzeczywistego rozmiaru. Ich poplecnicze działania umożliwiły organizatorce piramidy finansowej kontynuowanie procederu i poszkodowanie większej liczby osób. Pozwani, motywowani chęcią osiągnięcia korzyści majątkowej, świadomie i dobrowolnie zaciągnęli znaczne zobowiązania w wielu bankach mimo, że ich sytuacja majątkowa nie była na tyle dobra, by dokonać spłaty zadłużenia bez szkody dla każdego z wierzycieli. Te okoliczności wykluczają w ocenie Sądu możliwość zastosowania negatywnej oceny roszczeń banku z punktu widzenia zasad współżycia społecznego. Pozwani znali wysokość należności głównej, prowizji i odsetek lub mogli ją poznać gdyby zechcieli. Najwyraźniej świadomie zrezygnowali z tej możliwości podpisując, jak twierdzą wszystko in blanco. Wystawili J. W. (1) dokumenty umożliwiające udzielenie im kredytu w pełni świadomie i celowo. Świadomie przyjęli udostępnioną im kwotę pieniędzy z tego kredytu i zainwestowali w przedsięwzięcie finansowe. Zrealizowali w pełni warunki umowy. Nie sposób przeto uznać ją za nieważną. Zdecydowali się zawrzeć taką umowę z bankiem nie z powodu trudnej sytuacji życiowej ale licząc na przyszłe zyski.

Wobec faktu, że bank nie podpisał umowy o przejęcie zobowiązania przez J. W., nie ma ona wpływu na zakres odpowiedzialności pozwanych wobec banku.

W ocenie Sądu dostarczone przez powoda dokumenty w sposób nieulegający wątpliwości wykazują, że pozwani zalegają ze spłatą rat kredytu. Wynika to z historii rachunku bankowego. Pozwani w istocie nie kwestionowali w sposób konkretny przedstawionych przez powoda dowodów. Pozwani nie wykazali, że spłaciła więcej niż podaje to powód. W tej sytuacji Sąd uznał wysokość dochodzonego roszczenia za udowodnioną.

Wbrew twierdzeniom pozwanych, powód udowodnił wysokość swojego roszczenia przedkładając umowę, wykaz operacji i wyciąg z ksiąg banku. Są to wszystko dokumenty prywatne, które podlegają ocenie jak każdy inny dowód. Pozwani nie podważyli ich skutecznie. Nie udowodnili, że bank nie zaliczył na poczet zadłużenia wpłat, których dokonali. Nie wykazali, aby źle dokonano przypisania im należności. W ocenie Sądu ich obciąża dowód w tym zakresie.

Na kwotę zadłużenia pozwanej składa się kwota należności głównej - 175.535 zł 37 gr, wymagalne odsetki umowne w kwocie 5.745zł 22 gr, naliczone od 27 kwietnia 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r., odsetki umowne za opóźnienie w kwocie 14.415 zł 65 gr od dnia 25 kwietnia 2019 do dnia 23 maja 2021 r.

Sąd Okręgowy analizując treść umowy kredytu zawartej przez strony nie dopatrył się w niej rażącego naruszenia interesów konsumenta poprzez ustalenie kosztów prowizji na kwotę 53.799,82 zł, czy wynagrodzenia dla pośrednika w kwocie 19.069,50 zł.

Wskazać należy, że opłata z tytułów kosztu pożyczki nie była rażąco wygórowana w porównaniu ze świadczeniem oferowanym pozwanym jako konsumentowi w wysokości 127.130 zł, tym samym nie zachodzi przesłanka rażącego naruszenia interesów konsumenta. Podnieść należy, że zgodnie z treścią 36 ust. 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (t. jedn. Dz. U. Z 2019 r. poz. 1083) 2. pozaodsetkowe koszty kredytu w całym okresie

kredytowania nie mogą być wyższe od całkowitej kwoty kredytu. Kwota 53.799,82 zł tytułem kosztów kredytu nie przewyższa całkowitej kwoty kredytu wynoszącej 127.130 zł, tym samym brak jest podstaw do uznania, że w stosunku do pozwanych ustalenie kosztów kredytu stanowi klauzulę niedozwoloną. Pozwani ubiegali się o kredyt w znacznej kwocie bez stosownego zabezpieczenia.

Należy tu podkreślić, że to pozwani zaciągnęli w banku kredyt, aby zainwestować go (jak to ostatecznie przyznali) w piramidę finansową. Mogli te pieniądze przeznaczyć np. na grę w kasynie, gdzie prawdopodobieństwo wygranej wynosi 1 do 2. Zdecydowali się na inwestycję o daleko mniejszej skali bezpieczeństwa, bo przynoszącej profity tylko pierwszym z jej uczestników. Czynili to świadomie zatajając przed bankami fakt równoczesnego wzięcia kredytów w sześciu różnych placówkach. W tej sytuacji obciążenie banku skutkami ich zмовy z osobą prowadzącą piramidę finansową byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Nie to daje podstaw do skutecznego zakwestionowania zawartej z bankiem umowy.

Z uwagi na fakt, że zbycie wierzytelności Banku na rzecz Funduszu nastąpiło w toku procesu, nie miało ono wpływu na dalszy bieg sprawy (art. 192 § 3 k.p.c.). Pozwani nie wyrazili zgody na wejście nabywcy w miejsce zbywcy. W tej sytuacji powód nie utracił w tym procesie legitymacji czynnej, a nabywca wierzytelności nie mógł skutecznie wstąpić w jego miejsce.

Z tych względów na podstawie art. 69 ust. 1 w zw. z art. 78 ustawy Prawo bankowe powództwo uwzględniono w całości, zasądając od pozwanych na rzecz powoda kwotę 195.696 zł 24 gr obejmującą należność główną i odsetki skapitalizowane. Zasądzono kwotę należności głównej z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, obliczonych od kwoty 175.535 zł 37 gr od dnia 24 maja 2021 r. do dnia zapłaty, o czym orzeczono w punkcie I wyroku.

O wysokość odsetek orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu. Roszczenie powoda wymagalne jest od dnia 20 sierpnia 2020 r. Pozwani otrzymali wypowiedzenie umowy kredytu w dniu 20 lipca 2020 r., termin wypowiedzenia wynosił 30 dni i upłynął z dniem 19 lipca 2020 r. Powód domagał się odsetek umownych w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 175.535,37 zł od dnia 24 maja 2021 r. Zgodnie z pkt. 6 ust. 5 umowy w przypadku wypowiedzenia umowy w następnym dniu po upływie terminu wypowiedzenia umowy kredytu, niespłacona część kredytu wraz z odsetkami staje się zadłużeniem wymagalnym i przeterminowanym od której bank nalicz i pobiera odsetki od zadłużenia przeterminowanego. Zgodnie z pkt 1 podpkt 11 stopa oprocentowania zadłużenia przeterminowanego jest równa odsetkom maksymalnym za opóźnienie w rozumieniu k.c.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca jest zobowiązana zwrócić je na rzecz strony wygrywającej.

Z tego względu w punkcie II sentencji wyroku na rzecz powoda zasądzono zwrot kosztów obejmujących opłatę od pozwu (9.785 zł), wynagrodzenie pełnomocnika (5.400,- zł) wyliczone stosownie do § 2 ust 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych i opłatę za pełnomocnictwo (17,- zł) tj. łącznie 15.202 zł .